



DE ONTDEKKING

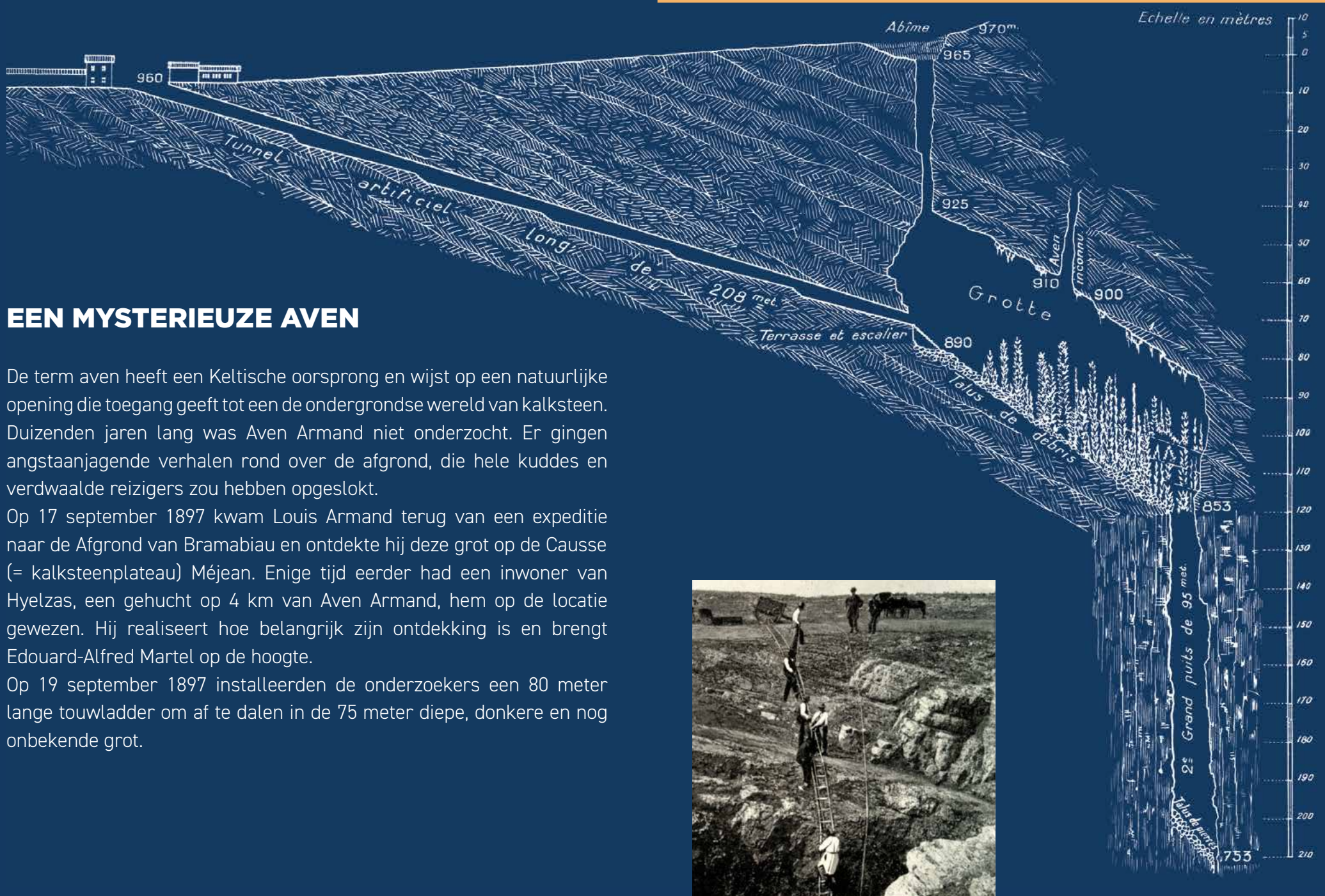
Op 19 september 1897 ontdekte een team van onderzoekers de grot van Aven Armand. Onder hen waren Louis Armand, een smid en slotenmaker naar wie de grot werd vernoemd, Edouard-Alfred Martel, grondlegger van de moderne speleologie, en Armand Viré, een biospeleoloog.

AFMETINGEN

De Grande Salle van Aven Armand is 110 meter lang, 60 meter breed en gemiddeld 45 meter hoog. Het volume van 200.000 m³ is genoeg voor de kathedraal Notre-Dame de Paris.



SCHAT VAN AARDE EN TIJD



EEN MYSTERIEUZE AVEN

De term aven heeft een Keltische oorsprong en wijst op een natuurlijke opening die toegang geeft tot een de ondergrondse wereld van kalksteen. Duizenden jaren lang was Aven Armand niet onderzocht. Er gingen angstaanjagende verhalen rond over de afgrond, die hele kuddes en verdwaalde reizigers zou hebben opgeslokt.

Op 17 september 1897 kwam Louis Armand terug van een expeditie naar de Afgrond van Bramabiau en ontdekte hij deze grot op de Causse (= kalksteenplateau) Méjean. Enige tijd eerder had een inwoner van Hyelzas, een gehucht op 4 km van Aven Armand, hem op de locatie gewezen. Hij realiseert hoe belangrijk zijn ontdekking is en brengt Edouard-Alfred Martel op de hoogte.

Op 19 september 1897 installeerden de onderzoekers een 80 meter lange touwladder om af te dalen in de 75 meter diepe, donkere en nog onbekende grot.

VORMING VAN DE HOLTE

die in het Juratijdperk (200 miljoen jaar geleden) zijn gevormd door in zee afgezette sedimenten. Gedurende enkele miljoenen jaren is deze kalksteen veranderd door het water van een warme en meer of minder diepe zee. De grot van Aven Armand vormde zich dus in een overstroomde omgeving. De kalksteen die aanwezig was loste geleidelijk op en ziet eruit als zand. 13 miljoen jaar geleden ontstonden de Gorges du Tarn, die de

Causse Méjean definitief scheidden van de Causse de Sauveterre. Deze canyon gaat geleidelijk het laagste punt van het kalksteenplateau vormen en veroorzaakt een fenomeen waardoor het kalkzand wordt afgetapt dat zich bevindt in wat de huidige zaal Aven Armand zal worden. Deze ondergrondse leegte bestond dus al vóór de natuurlijke toegangsput, de «aven», die later werd gevormd door instorting.

EEN UNIEK BOS

VAN MINERALEN

HET OERBOS

Aven Armand herbergt een uniek oerbos van kristallen met ongeveer 400 stalagmieten van tientallen meters hoog.

De Grote Stalagmiet, de grootst bekende in een ontdekte holte, heeft een hoogte van 30 meter.

CONCRETIES

Concreties zijn minerale afzettingen in een natuurlijke ondergrondse holte. In Aven Armand kan er een grote verscheidenheid van worden bewonderd. Ze bestaan voornamelijk uit calciet (calciumcarbonaat) doordat water dat de oppervlakte bereikt (regen) een kalkhoudend gesteente passeert en dit gesteente oplost, waarna het in de vorm van druppels in de grot aankomt.

Druppel voor druppel ontstaat een concretie ter hoogte van het gewelf en gaat verticaal naar beneden. Dit worden stalactieten genoemd.

De resten van de waterdruppels vallen op de grond en vormen een concretie die naar boven groeit: de stalagmieten.

Bij elke stalactiet aan het gewelf hoort dus een stalagmiet op de grond.

Calciet kan ook worden afgezet op de wanden van de grot, dit worden draperieën genoemd.

Geschat wordt dat de concretie in Aven Armand 700.000 jaar geleden begon en dat met een snelheid van enkele centimeters per eeuw blijft doorgroeien.

Bepaalde groepen concreties hebben een naam gekregen omdat ze op bekende vormen lijken: de Grote Orgels, de Kwallen, de Kalkoen en de Bloemkool.

VAN DE ONTDEKKING TOT DE OPENING VOOR HET PUBLIEK

DE OPRICHTING VAN DE SOCIÉTÉ DE L'AVEN ARMAND

In 1925 richtte Edouard-Alfred Martel de Société de l'Aven Armand op. Deze vereniging bestond uit leden van de expeditie en investeerders en had als doel het beheren van de site en het werven van fondsen om de grot verder te ontwikkelen. Édouard Eiffel, zoon van Gustave Eiffel, was een van de eerste beheerders.

DE CONCERTEN ONDER DE ROTS

In Aven Armand worden sinds 1989 concerten georganiseerd op een speciaal platform dat uitkijkt over het oerbos. De toeschouwers kunnen genieten van de opmerkelijke akoestiek van de holle ruimte, gelijk aan die van een kathedraal.

AANPASSINGEN OM HET PUBLIEK TE VERWELKOMEN

In 1926 en 1927 werd een tunnel van 200 meter gegraven om de toegang tot de Grande Salle te vergemakkelijken. De tunnel werd in 1963 breder gemaakt om plaats te bieden aan een kabelspoorbaan, zodat de bezoekers niet 360 treden naar beneden en naar boven hoefden te lopen.

Fernand Jacopozzi ontwierp in 1926 de eerste verlichting van de grot, in vier kleuren. Hij was in die tijd ook verantwoordelijk voor het verlichten van de Eiffeltoren in Parijs.

Op 11 juni 1927 werd de grot ingewijd en ging Aven Armand officieel open voor het publiek. Tussen 1927 en 1933 kwamen er 140.000 bezoekers naar Aven Armand.



Louis Armand



création Paul Besson pour Aven Armand - 03/2025 - impression Chênes Verts - Document non contractuel
Illustration Launey - photothèque Aven Armand® © Exo Dams et © pixelsmillau